

Rapporten er en kartlegging av kulturaktiviteter i to bispedømmer i Den norske kirke.

Kirkerådet har bestilt rapporten. Den er utarbeidet av Helene Egeland og Olaf Aagedal ved Stiftelsen Kirkeforskning.

Sammen med kulturmeldingen Kunsten å være kirke, er rapporten utgangspunkt for kirkens satsing på kultur.

Landets raskest voksen de kulturscene

Arne Guttormsen

arne.guttormsen@vl.no

22 310 392

Kirkene er landets nest største kulturarena – fulle av sang og musikk. Drama, dans og bildende kunst er det lite av.

Ingen kulturinstitusjon kan vise til noe lignende: 1.620 kirker og 400 viglede rom klare til bruk for kulturformål. Mens hver kommune har minst en kirke, er det bare halvparten av landets kommuner som har kulturhus, og to av tre kommuner har ikke egnede bygninger for ulike kunstarter.

Kirkens budskap. Interessen for kultur i kirken er stor og voksende. Også i det allmenne kulturlivet vokser interessen for å bruke kirken som arena. Kirken er den lokale kulturarena som vokser raskest.

– Vår studie har dokumentert en overveiende positiv vurdering av kulturlivets plass og funksjon i kirken. Kulturinnslag blir betraktet som viktig for formidling av kirkens budskap og man vektlegger kulturfeltets betydning som møteplass og integrerende faktor i lokalsamfunnet, heter det i den nye rapporten Kultur i kirken.

Kifo-rapport. Rapporten er en kartlegging av kulturaktiviteter i to

bispedømmer, Sør-Hålogaland og Tunsberg, gjort ved Stiftelsen Kirkeforskning (Kifo). Det er Kirkerådet som har bedt om rapporten.

I 2008 ansatte rådet sin egen kulturrådgiver. I fjor fikk seks bispedømmer slike rådgivere. I løpet av neste halvår vil det være en rådgiver i hvert bispedømme. Fem år etter at Kirkerådet fikk overlevert kirkens egen kulturmelding Kunsten å være kirke, er kirkens kultursatsing i ferd med å skyte fart rent administrativt. Rapporten bærer bud om at det også er i ferd med å skje i menighetene.

Medvind. «Det er jo vind i kulturseilene nå for tiden», sier en av de 75 sogneprestene som svarte på undersøkelsen. At halvparten svarte er nokså vanlig ved slike undersøkelser, men rapporten gjør et forbehold om at det kan være de prestene som er mest opptatt av kultur som svarte. Når resultatene i undersøkelsen sammenlignes med kirkestatistikk og andre undersøkelser, påpeker likevel forskerne at de to bispedømmene ikke skiller seg radikalt fra de øvrige.

– En stor andel av våre informanter mener at kirken er den viktigste lokale kulturarena, heter det.

En undersøkelse fra 2008 viser at det bare er samfunnshus og forsamlingshus som blir oftere brukt til kulturformål enn kirkene.

Undersøkelsen viser at det er seks ganger flere konserter enn andre kulturarrangementer, og publikummet på disse er fire ganger større enn andre arrangementer.

– Sammenlignet blir andre kulturuttrykk som drama, dans og bildende kunst relativt fraværende, konstaterer forskerne.

Stor takhøyde. De påpeker også at takhøyden er «ganske stor» når det gjelder hva som aksepteres av kultur i kirkerommet. Likevel kan de spore ansatser til konflikt.

– Det er lett å tenke seg at ideal om kunstens frihet og kulturs oppgave i kirken kan komme i konflikt med menighetens opplevelse av respekt for det helige rommet, heter det.

Kulturkirkens vekst setter forskerne i sammenheng med større religiøse og kulturelle endringer som har gitt økende interesse for

«Kirken er den viktigste lokale kulturarena»

Fra rapporten

opplevelser og mindre for dogmatiske og ideologiske spørsmål.

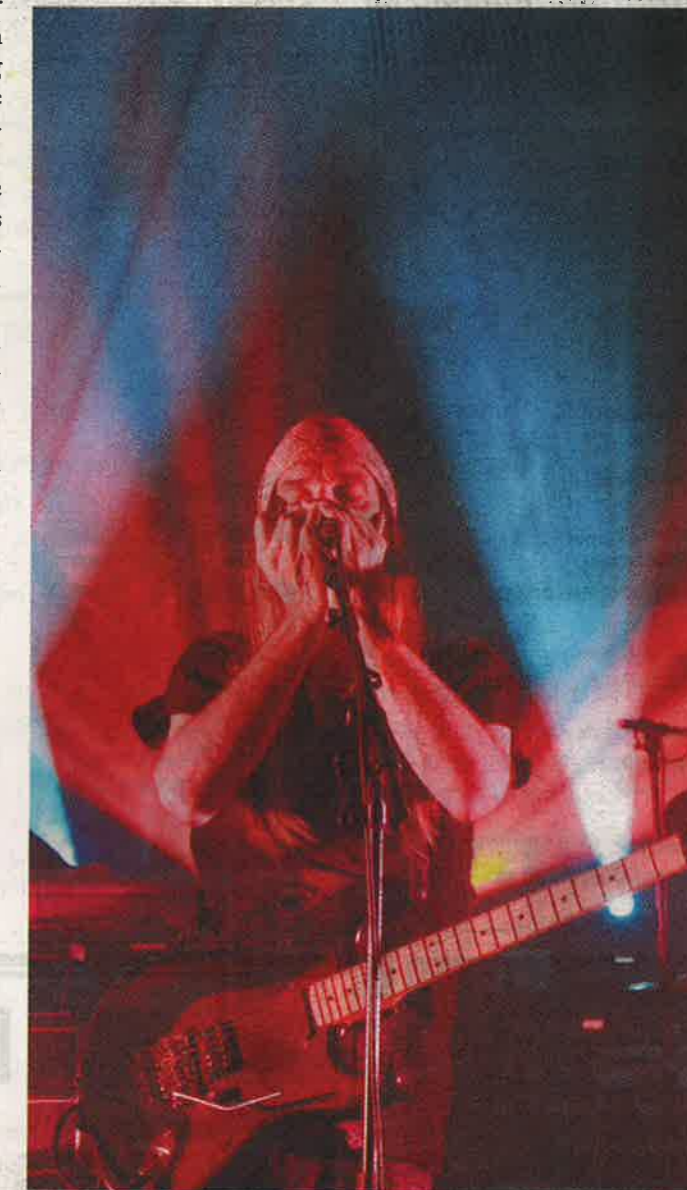
– Man kan spørre om Den norske kirkes videre eksistens som folkekirke i økende grad vil bli som «kulturkirke», både når det gjelder offentlig legitimering og folkelig oppslutning, heter det i konklusjonene.

meste dreier seg om sang og musikk?

Utfordring. – Ja, det er en utfordring. Samtidig som vi satser videre på det vi er gode på og stolte av, er det et betydelig vekstpotensial i andre kunstgrener. Likevel vil jeg si at det er påfallende mye av det med

tanke på at det er relativt nytt at uttrykk som for eksempel dans har etablert seg i kirken.

Gjennom satsingen på kulturrådgiverne tar vi sikte på å bygge opp kompetanse på ulike kunstformer og øke bredden i det kirkelige kulturuttrykk. Det interkulturelle, å ta i bruk uttrykk fra ulike etniske grup-

Ronnie Le Tekrø er en av mange artister som i fjor holdt konserter i norske kirker. Her fra en konsert i Hoff kirke på Toten i oktober.

Foto: Arne Guttormsen

«Det er jo vind i kulturseilene nå for tiden»

En av sogneprestene som deltok i undersøkelsen

per, er noe av det vi er dårligst på. Det gledelige er at kulturen tas i bruk til å finne språk for dialog slik at vi kan forstå og dele hverandres kulturelle rikedommer.

– Hva tror du det betyr for

rapporten at det er sogneprester og ikke menighetsrådsledere som er spurt?

– Det håper jeg vi kan finne svar på i neste undersøkelse. Det vil være viktig å høre flere stemmer, sier Wirgenes.

I september samles kirkens kulturrådgivere for å drøfte rapporten.

– Fascinerende mangfold

Arne Guttormsen

arne.guttormsen@vl.no

22 310 392

Rapporten Kultur i kirken vekker begeistring i Kirkerådet.

– Den tegner et bilde av et fascinerende mangfold og en overraskende høy bevissthet om kulturens plass i kirken, sier Paul Erik Wirgenes.

Paul Erik Wirgenes gleder seg over utviklingen.

Han er avdelingsdirektør i avdeling for menighetsutvikling i Kirkerådet som har bestilt rapporten. Han omtaler rapporten som et startbilde.

Attraktivt. – I årene som kommer vil det skje en spennende videreutvikling av kulturfeltet i kirken, og med denne rapporten

som utgangspunkt, vil vi kunne følge utvikling og endringer, sier han.

At kirken vurderes som en attraktiv kulturarena også av det allmenne kulturliv, kaller han en gledelig bekreftelse av en utvikling kirken ønsker.

– Du gleder deg over mangfoldet. Samtidig sier rapporten at det

Geilo Kulturkirke innvies første søndag i advent. – Kulturkyrkja skal bygge bro mellom himmel og jord og mellom mennesker og kultur, heter det på Geilo.

Foto: Inge Velle